

meistarar í ironi — búgvinn til M.A. Jacobsen-heiðurslónina». Hetta má sanniliga sigast at vera herðaklapp frá einum, sum ongantið hevur brúkt penn sín til annað enn ironi, sum í sínum skrivningarhátti hevur fingið so nógv heiðursmerki fyri dulnevni og ironi, at hann neyvan hevur fingið andað fyri teimum. Og hvat skrivir PN so um óttan? Jú, hann skrivir: «Tað krevur eitt sindur av dirvi opinlýst at fara ein annan veg enn øll hini. Tað sociala meiningstrýstið er ofta tyngri, enn tann einstaki orkar at bera. Ti er tað væl trúligt, at nógvir feringar kundu hugsa sær at siga og skriva og yrkja mangt og hvat. Men teir tora ikki. Onkur ræðist teir lágføttu spilliklútarnar í Dagblaðnum, og onkur annar notrar fyri teirri óðiliga makt, sum okkara gudiliga mafia hevur.»

Alvaratos PN, tað menniskja, sum ikki torir, tá tað hevur nakað uppá hjarta, serliga undir so fríum viðurskiftum, sum vit liva undir, vit verða hvorki skotin, send á sálfrøðisligar deildir fyri at heilavaskast, sett í fongsl ella í tvangsarbeiðslegur, eitt menniskja, sum undir so góðum umstøðum ikki torir at bera orð síni fram alment, tað menniskja hevur ikki uppiborið heitið skald. Eitt satt skal ræðist einki annað enn sóttina innanfrá, sannleikanum í sjálvum sær er hann trúgvur, fyri honum má alt víkja. Undir navninum Niðurbundið Skald skrivir tú NS um kærliga tín til systkin, ommu og abba. Dóttir mín kom ein dagin heim við skøvum og skrammum og einum bláum eyga, tí hon hevði barst fyri mær og mínum hugsjónum, tí at onkur hevði tosað niðursetandi um meg og skrivning mína. Mína skrivning standi eg fyri og eingin annar. Dóttir mín segði einki um tilburðin, hon var líka góð við meg fyri tað, og hon bað meg ikki halda uppat við skrivning míni. Og hvar høvdu hesi børn, sum logdu hatir á meg og børn míni, fingið teirra vitan frá? Sjálvandi frá teimum vaksnu.

Siðani kemur andaligi risin PN fram á journalirnar hjá Arna Olsen, sálarlækna á Statshospitalinum í Tórshavn, og skrivir í fullum álvara hesi orð: «Tá journalirnar hjá Arna Olsen einaferð vera atkomuligar, fer at bera til nágreiniliga at dokumentera hesa siðuna av teirri føroysku mentafascismuni.»

Aftur sama lágbeinta tvætli, ynskidreyrar og polemikkur. Eg kann lova tær fyri, mín kæri PN, at tað finnst ikki fleiri sokallað «religionssvøk» í Føroyum, enn tey finnst til dømis í Danmark. Ja, fyri at vera heilt erligur, so havi eg út av umleið 200 sjúklingum bert sæð eitt fyrirbrigdi, bæði í Føroyum og Danmark, á Kommunusjúkrahúsinum, Sankta Hans Statshospitalinum í Havni, Ríkissjúkrahúsinum og Glostrup. So hesin pástandur tín, líka so litið sum hinir, heldur ikki. Ivast tú í mínum orðum, so kann eg upplýsa teg um, at eg inntil fyri einum ári síðani, gjøgnum eina krisutið uppá 3 ár, havi ligið 20 mánaðir á sálfrøðisligum deildum, harav eitt ár á afturlatnum. Men, og hetta undir-

strikið eg dyggiliga, er mín størsta styrki og ikki mín veikleiki, eg sigi hetta ikki, fyri at tú og aðrir skulu spara meg, tvørturímóti, eg toli tað. Eg havi klárað at yvirleva og liva við hesum evnum: vilja, royndum og viti. Eg havi lært bert at hava virðing fyri tí, sum eg meini, er eka, dugi at siggja gjøgnum alt uttaná, uppgjørt, uppskrýtt, forlorið bananflus og oyragass. Verið tú, kæri PNNS, fegin um, at tú býrt í londum við demokratiskari socialismu og ikki í einum landi, sum hevur reint demokrati ella reina socialismu. Verður glaður um, at tú ikki býrt í einum landi við tildomis reinari socialismu, tí so vart tú helst sjálvur læstur inni á onkrari sálfrøðisligari deild, bara tí at tú hevði eina aðra meining enn valdsharrarnir. Og tað syrgiliga, so syrgiliga, er, at tú sjálvur, sum elskar talufrælsd, skal vera tann fyrsti til at arbeiða fram ímóti einari anti-demokratiskari stýrisskipan, sum vil skerja frælsd hjá einstaklingum, sum ikki toli individuellt menniskja, ikki toli sjálvstøðugar tankar, enn domir teir sum samfelagsskaðiligar. Tað er her, okkara vegir so tyðiliga skiljast. Eg vil ongantið ganga við til, at hesi orð ikki verða galdandi: fritt at tala, skriva, anda. Hendir tað, so skalt tú siggja tanks og kanónir, maskinbyrsur, sprengingnottar, skotvápn og karatuslog.

Nei, mín kæri PN, er talan um niðurbundnan skaldskap, so vend tú eyguni eystureftir. Undir Zartiðini varð ein Puskjin skaptur, og tann størsti av teimum øllum, Nikolaj Gogol, hevði eg bara dugað, russiskt, so skuldi eg umsett bók hansara, Kappan, eitt av heimsins meistaraverkum, úr frummálinum til føroyskt. Tiðin skapti Dostojevski, Leo Tolstoy og Maxim Gorki, sum sTalin slaktaði. Í dag er ikki neyðugt at framføra almennar rættarfundir móti annarleidis hugsandi, fáa teir at víðganga brotsverk, teir ongantið vóru sekir í og siðani at geva teimum nakkaskotið. Nei, í dag hava teir sálfrøðisligu deildirnar, tablettirnar, sjökkini, innspyrningarnar og kvettini. Midlarnir frá Zartiðini verða eisini nógv brúktir. Tað er ikki alt frá teirri tíðini, sum er ótimans; tvangslegurnar og fongslini. Framgongdin í Ruslandi hevur, visir tað seg, einans verið materiel, andaliga er fólkíð niðurbundið. Ein spyr bara seg sjálvur: hvussu leingi? Har, kæri PN, kanst tú uppliva sjökkíð, og har, kæri PN, kanst tú uppliva og merkja óttan, tá tú á sálfrøðisligu deildunum fert at kanna journalirnar. Og har kanst tú, NS, siggja dómi um einrindaleyst meininga-diktatur.

Vestmenningar spælt fyri 12.000 kr.

Seinnapartin leygardagin varð poppkonsertin hjá vestmenningum tikin uppáftur í høll Studentaskúlans í Havn fyri fullum húsi

Tróndur Streymoy spældi á trummur í fleiri orkestrum

Tann fyrra konsertin varð hildin í Vestmanna 2. páska-dag. Vestmenningar høvdu megnad at fáa ikki færri enn seks nýggj og gomul orkestrur upp á fótur, og í nokrum orkestrum gekk ein partur av manningini aftur. Hetta ber prógv um, at vestmenningar, hóast diskotekdansurin at kalla hevur fingið yvirtakið, framvegis vilja varðveita tann livandi tónleikin.

A konsertini lutóku orkestturnavn sum Thunderbirds, Natives, Sun Flowers, Teir undir vaðingini, Lilla og Co. og Fox. Seinast nevndi bólkurin plagar vanliga at spæla til dans í Vestmanna.

Allir bólkarnir komu eins væl frá uppgávuni, men skal nakar takast burturúr, so mugu vit nevna Thunderbirds. Teir undir vaðingini og Fox. Frá-søgumaður var Heðin Winther-Olsen.

Spæla fyri Europa-Cup

Vestmanna Ítróttarfelag skal luttaka í Europa Cup-kappingini í summar, og tað er til hetta endamálið, vestmenningar hava skipað fyri poppkonsertum. Konsertin í Vestmann gav umleið 7.000 kr., meðan tann í Havn gav umleið 5.000 kr.

Lat meg enda hetta prát um sálfrøðisligar deildir og «religiøns-svakleika» við at viðmerkja, at tað eisini finnst nakað, sum eitur «anti-religiøns-svakleika». Og eitt orð aftrat til Niðurbundna Skaldið, tú roynir at ósa meg upp við slíkum barnsligum og óbúgvnum og polemiskum tvætli, sum at eg ikki tori at taka nakra sjálvstøðuga stóðu. Tú vilt ikki siggja, at just eg havi eina sjálvstøðuga stóðu mótvægis tínari liðugt-hugsadari og skráddaraseymadari.

Kristjan Matras skrivir í einum av sínum seinastu yrkingum millum annað hesa mynd: Vit siggja hitt gamla bóndasamfelagið, sum ein gamlan, skinklandi, spillnaknan mann, bláfrystan og piprandi, við himmalvendum eygum, elli og ruilli, standandi úti í djúpahyli, meðan ein CONGO-dæmdur (Dánjal Danielsen trúboðari?), dýkir hann undir. Soleiðis avloysti ein nýggj tíð ta gomlu. Soleiðis fara tíðir og koma. Tann tíðin, sum yvirtók ta gomlu. Tann tíðin, sum tá avloysti tað gamla bóndasamfelagið og mentan hennara. Tann tíðin, sum tá avloysti ta gomlu, hevur nú gjørt sína skyldu, tíðir koma og fara. Lat meg enda greinina við hesum orðum:

At leva, det är älska och slåss!
Vet du något annat, säg det för oss.

Søborg Mos 21.4.

Magnus Dam Jacobsen

1.000 fólk sóu Sponsku Flugu í Suðuroynni

Ongantið fyrr hevur Royn-høllin í Hvalba verið so væl vitjað

Kvívikingar hava nú spælt skemtileikin Spanska Flugu 28 ferðir. Um vikuskiftið høvdu teir fyra framfórlur í Suðuroynni. Tvær í Royn-høllini í Hvalba og tvær í Sumba. Tilsamans 1.000 fólk sóu leikin, 700 í Hvalba og 300 í Sumba. Sagt verður, at ongantið hevur Roynhøllin í Hvalba verið so væl vitjað. Í Suðuroynni varð spælt fyri 17.000 kr. 4.500 fólk hava nú sæð Sponsku Flugu. Seinast,

kvívikingar spældu sjónleik, vóru tilsamans 3.400 áskoðarar.

Fleiri framfórlur

Tað er ætlanin at framføra Sponsku Flugu nakrar ferðir afturat. Um vikuskiftið verða framfórlur í Havn. Siðani verða framfórlur í Gøtu, Klaksvík, Sandavági og møguliga á Ellisheiminum í Miðvági. Framfórlurnar enda aftur í Kvívík.

söslalurin

er nú eisini at fáa í

HOVEDBANEGAARDENS
AVISKIOSK

